

'Beoordeel ook mij op mijn werk'

Kirsten Hoelandt in actie tijdens een wedstrijd van DCG. 'Ik zie de spelers niet op hun charmantste momenten. Meestal stinken, plakken en zweten ze.'
Marcel Israel

Chelsea had Eva Carneiro, DCG heeft Kirsten Hoelandt. De verzorger is bij het eerste elftal one of the guys. 'Ik kan die mannenhumor wel waarderen.'

ANNEMARIE POSTMA

'Eén moment.' Verzorger Hoelandt onderbreekt het gesprek en loopt naar de kleedkamer waar vijftien uitgelaten mannen de zojuist geboekte overwinning vieren. Ze hoort het clublied aan, pakt een biertje van het dienblad en loopt weer terug naar de behandelruimte, op donderdagavond en zondagmiddag haar domein bij de Amsterdamse club DCG (Door Combinatie Groot). "Ik hou wel van dat verenigingssfeertje," zegt ze lachend.

De student, bezig aan de master sportfysiotherapie, combineert de bezigheden bij de voetbalclub met een baan in een praktijk. "Wat mijn werk betreft is dit interessant, omdat ik hier veel verantwoordelijkheid krijg. Maar het is tegelijkertijd gezellig. Ik kan die flauwe mannenhumor wel waarderen."

Met haar goudblonde haar en blauwe ogen is Hoelandt dit seizoen een opvallende nieuwe aanwinst bij de club. Zelf is de 25-jarige verzorger uit Den Helder inmiddels wel gewend aan zoveel mannen om haar heen. Voordat ze

dit seizoen werd gevraagd bij de club in Nieuw-West was ze drie jaar lang de verzorger van het eerste elftal bij SV Spaarnwoude. Ook liep ze tijdens haar studie stage bij de jeugdopleiding van Ajax. "Daar nemen ze juist veel vrouwelijke fysio's aan om jonge jongens een aanspreekpunt te geven."

De beroemdste vrouwelijke sportfysiotherapeut is natuurlijk Eva Carneiro, van Chelsea, die deze zomer wereldnieuws werd nadat ze publiekelijk was geschoffeerd door trainer José Mourinho. Die verweet haar gebrek aan spelinzicht nadat ze tijdens de eerste wedstrijd van het seizoen, op een volgens hem ongelukkig moment, voor een blessurebehandeling het veld in was gerend. Carneiro besloot daarop ontslag te nemen.

Hoelandt schudt haar hoofd. "Belachelijk. Wat een rare snuiter die Mourinho."

Toch is ze blij dat de zaak-Carneiro iets heeft losgemaakt. "Dit is belangrijk om onder de aandacht te brengen. Ik word graag beoordeeld op mijn werk en niet op het feit dat ik een vrouw ben."

Ook bij het zaterdagelftal van AFC liep jarenlang een vrouwelijke fysio rond - die nu overigens twee kinderen heeft met de keeper van de toenmalige selectie. En bij de eerste wedstrijd van het seizoen zag Hoelandt een vrouwelijke collega zitten op de bank bij ZSGO.

Maar nog altijd is ze een opvallende verschijning in het amateurvoetbal. Zomaar een paar voorbeelden van opmerkingen die ze wekelijks naar haar hoofd krijgt geslingerd. 'Ik snap wel dat de spelers gaan liggen.' En: 'Je krijgt zeker veel jongens met liesblessures.'

Ze haalt haar schouders op. "Het zijn vooral de omstanders die er een spektakel van maken, niet de

spelers zelf. Natuurlijk, er wordt wel eens een dolletje gemaakt, maar daar kan ik wel tegen. Toen een speler van Spaarnwoude eens naar me toe kwam met een liesblessure, zei ik 'Oké, trek je broek maar uit, dan zal ik ernaar kijken.' Toen vond ie het niet meer zo grappig."

Spelers vragen haar wel of ze een vriendje heeft. "En dan zeg ik eerlijk dat ik vrijgezel ben. Hoe geheimzinniger ik daarover doe, hoe interessanter ze het vinden."

Of Hoelandt zichzelf ooit ziet trouwen met een voetballer? "Geen idee. Maar ik zie de spelers niet op hun charmantste momenten. Meestal stinken, plakken en zweten ze. Gelukkig zijn de jongens hier beschaafd. Ik ben nog niet versierd."

En dat is maar goed ook, want Hoelandt wil gewoon haar werk doen als fysiotherapeut. Wat ze de leukste blessure vindt? "Zo'n gewricht dat naar de filistijnen is geholpen en na een operatie is vastgezet met schroeven en pinnen," zegt ze. "Gemeen eigenlijk, hè? Maar dat ik dan zo iemand terug het veld op help. Dat zijn toch wel de krenten in de pap."

Het idee van een vrouwelijke touch tijdens een behandeling wuift ze weg. "Bij mijn oude club werd ik zelfs de beul genoemd," zegt ze lachend. "Soms gaan spelers er vanuit dat ik ze even los masseer. Maar als ik een spierknoop vind, piepen ze wel anders. Dan denk ik: wie is hier nou het meisje?"

Ze sluit de behandelkamer af. "Nog even een biertje doen met de jongens. Kijk, dat zou bij een club als Chelsea vast niet kunnen."